

အဘူရှပ်မှ နောင်ရင်း

နှင့်
နိုင်ငံရေးဆောင်းပါးများ

သရဝဏ်(ဖြည့်)

အခုရှုပ်မှ နောင်ရှင်း

ကျွန်တော် ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီထဲသို့ ဝင်တော့မည်။ ဘယ်သူတွေ ဘာထင်ထင် ကျွန် တော် ဝင်မည်။ ဒီခေတ်မှာ နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုတော့ နောက်ခံရှိထားမှ ဖြစ်မည်။ သူများတွေဝင် သော ပါတီထဲသို့လည်း အုတ်ရောရော ကျောက်ရောရော သူများလုပ်တိုင်း လိုက်လုပ်ကာ ရောတိ ရောရာ မလုပ်ချင်။ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်လုပ်တာ ကျွန်တော့်ဝါသနာဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီကို ကျွန်တော်ကြိုက်သည်။ ယခင်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဦး သိန်းစိန်သည် လာဘ်မစားဘူးဟု နာမည်ကျော်ကြားသော Mr. Clean ဖြစ်သည်။ ယခု ပါတီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ သူရဦးရွှေမန်းသည် တိုင်းပြည်ကောင်းအောင်လုပ်နိုင်မည့်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပါတီသို့ ကျွန်တော်ဝင်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် ဉာဏ်ရည်နုနုနဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ကြံ့ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ကျွန်တော်မရှင်းလင်းသော၊ မည်သို့မျှမစဉ်းစားတတ်သော ကိစ္စလေးအနည်းငယ် ရှိသည်။ ခုရှုပ်မှ နောင်ရှင်းဆိုသလို ထိုကိစ္စများကို သက်ဆိုင်ရာ ပါတီခေါင်းဆောင်များမှ ကျွန်တော်သဘောပေါက်နားလည်လာအောင် ရှင်းပြနိုင်ပါက အလွန်ကျေးဇူးတင်မိပေမည်။ ရှင်းပြမည်ဟုလည်း ယုံကြည်မျှော်လင့်ပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ပါတီထဲသို့ ဝင်ရန်သာ ရှိပါတော့သည်။

ပထမအချက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်မေးလိုသည်မှာ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်းနှင့် ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီသည် အတူတူပဲလားဟူသောမေးခွန်းဖြစ်ပါ သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်

ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်းသည် အစိုးရပိုင်အသင်းကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

အစိုးရပိုင်အသင်းဖြစ်စဉ်က အသင်းပိုင်ရုံးခန်းများ၏ မြေနေရာနှင့်အ

ဆောက်အုံအားလုံးသည် နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာငွေဖြင့်

တည်ဆောက်ထားသောရုံးခန်းများဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နိုင်ငံတော်ပိုင်မြေနှင့်

ရုံးများသည် အသင်းကြီးအဖြစ်မှ နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုအဖြစ်သို့

ပြောင်းလဲလိုက်သောအခါ နိုင်ငံတော်ပိုင်ပစ္စည်းများကို နိုင်ငံတော်သို့

ပြန်အပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးပါတီဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ပိုင်မဟုတ်သဖြင့်

ယခင်နိုင်ငံတော်ပိုင်အသင်းကြီး၏ မြေနေရာ၊ ဘဏ္ဍာရေ၊ အဆောက်အအုံ၊

လက်ကျန်ငွေ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စသည်များကို တစ်ခုမကျန် နိုင်ငံတော်သို့

ပြန်အပ်ရပေမည်။ ပြည်သူတို့၏ ချွေးနှံစာဖြစ်သော နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာငွေ သည်

ပါတီတစ်ခုအတွက် သုံးလို့ရ၊ မရ ကျွန်တော် သိချင်သည်။

ထို့ကြောင့် ကြံ့ခိုင်ရေးအသင်းကြီး၏ မြေများ၊ တိုက်များ၊ ရုံးခန်းများ၊

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကို ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီက မိဘအမွေ သားသမီးဆက်ခံသလို

ယူလိုက်ခြင်းမှာ တည်ဆဲဥပဒေနှင့်ညီ၊ မညီ၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်

ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသည် ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းများကို နိုင်ငံ ရေးပါတီတစ်ခုသို့

ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ပေးပိုင်ခွင့် ရှိ၊ မရှိ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်

ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီသည် နိုင်ငံပိုင်ပစ္စည်းကို ပါတီအတွက် လွှဲပြောင်းရယူပိုင်ခွင့် ရှိ၊ မရှိ

ကျွန်တော်သိလိုပါ သည်။

ဒုတိယသိလိုသည်မှာ အသင်းကြီးကို စတင်တည်ထောင်သူ

နာယကကြီးဖြစ်သော အငြိမ်းစား ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေအကြောင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီသည် ပြည်ခိုင်ဖြိုးအသင်းမှ ဆင်းသက်လာသည်ဖြစ်ရာ

အသင်းကြီး၏ မူလ စတင်တည်ထောင်သူ တစ်ယောက်အကြောင်းကို ပါတီက

ရှင်းပြနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆ၍ မေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် သိလိုသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ(ငြိမ်း) ယခု နေနေသော အိမ်တော်ဟု ခေါ်သည့် နေပြည်တော်မှ မြေနေရာနှင့် အဆောက်အအုံသည် သူ၏ ချွေးနှံစာဖြင့် လစာဝင်ငွေထဲမှ စုဆောင်းကာ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းလောက၊ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံတော်ပိုင် ဘဏ္ဍာငွေများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားခြင်းလော မရှင်းသဖြင့် မေးချင်ပါသည်။

သူ့ငွေဖြင့် သူဆောက်လုပ်ထားပါသည်ဟု တစ်ခွန်းဖြေလျှင် ဘာမှစောဒကတက်၍ ရှေ့ဆက် မမေးတော့ပါ။

သို့သော် နိုင်ငံတော် ဘတ်ဂျက်ငွေဖြင့် ဆောက်ထားပါသည်ဆိုလျှင် မရှင်းတာလေးအနည်း ငယ်ရှိပါသည်။ နိုင်ငံတော်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်အား တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ပေးထားသောအိမ်သည် သက်ပြည့်ပင်စင်ယူ၍ (အမှန်မှာ သက်ကျော်ပင်စင်ဟု ပြောရမလိုဖြစ်ပေသည်။ စကားချပ်) ရာထူးမှအနားယူသွားသောအခါ ထိုအိမ်တွင် ဆက်နေ၍ ရ၊ မရ သိလိုပါသည်။

နိုင်ငံတကာတွင် အမေရိကန်သမ္မတ အဆက်ဆက်သည် ရာထူးမှ နှစ်စေ့၍ ဆင်းသွား သောအခါ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပေးရပါသည်။ နောက်သမ္မတနေရန် အိမ်အသစ်ထပ်ဆောက်ရရိုးထုံးစံ မရှိပါ။ အိမ်ဖြူတော်သည် လေးနှစ်တစ်ခါ သို့မဟုတ် ရှစ်နှစ်တစ်ခါ သမ္မတများ ပြောင်းနေပါသည်။

ဗြိတိန်တွင်လည်း ဝန်ကြီးချုပ်အသစ် တက်လာသောအခါ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းသည် လန်ဒန်မြို့၊ အမှတ်(၁၀)၊ ဒေါင်းနင်းလမ်းနေအိမ်မှ ထွက်ခွာပေးကြရစမြဲဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း တပ်မတော်သားဝန်ထမ်းများသည် အသက် (၆၀)ပြည့်၍ ပင်စင်ယူ သောအခါ ရရှိထားသော လိုင်းခန်း သို့မဟုတ် အရာရှိအိမ်ရာကို စစ်တပ်သို့ ပြန်အပ်ရပါသည်။ က.ပ.စ တွင် အလုပ်လုပ်သော

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ တပ်မတော်သားတစ်ဦးသည် ပင်စင်ယူသော အခါ နေစရာမရှိတော့သဖြင့် သူတို့မိသားစုထဲမှ တစ်ယောက်ကို အလုပ်ထဲတွင် ပြန်သွင်းထားပြီးမှ ထိုအိမ်ရာကို ပြန်နေခွင့်ပြုရန် လျှောက်လွှာတစ်ခါ ပြန်တင်ကာ ဘောင်ဝင်အောင် ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ အခြား အရပ်ဘက်ဝန်ထမ်းများလည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ဖြစ်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းဘဝက ရခဲ့သောအိမ်သည် ပင်စင်ယူသောအခါ အပြီးအပိုင်ရလိုက်သည်ဟူ၍ လည်း မကြားဖူးပါ။

ထို့ကြောင့် တပ်ချုပ်ကြီး(ဟောင်း)၏ အိမ်သည် ကိုယ်ပိုင်အိမ်လား၊ နိုင်ငံတော်ပိုင်အိမ်လား သိလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယတစ်ချက် သိလိုသည်မှာ ပင်စင်လစာကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ (၃၁) ရက်နေ့မှစ၍ ပင်စင်ဦးစီးဌာနမှ ခံစားခွင့်ပြုလိုက်သည့် ပင်စင်လစာငွေများမှာ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်း ရွှေ (ငြိမ်း)၏ ပင်စင်လစာမှာ တစ်လလျှင် ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ၊ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မောင်အေး (ငြိမ်း)မှာ တစ်လလျှင် ကျပ်သိန်း (၈၀) ခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု ဆို၏ ။

၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၃)၊ ပုဒ်မ (၅၈) တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပြည် ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းလုံးတွင် နိုင်ငံသားအားလုံး၏ အထွတ်အထိပ်နေရာရရှိ သည်ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏ ။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သည်ဟုဆို သော သမ္မတဦးသိန်းစိန်က လုပ်ခလစာ တစ်လလျှင် သိန်း (၅၀) ပဲရနေပါလျက် အထွတ်အထိပ် မဟုတ်တော့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၏ ပင်စင်နှင့်လစာငွေမှာ အထွတ်အထိပ်ထက် နှစ်ဆများ နေသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ချိုးဖောက် ရာ ရောက်၊ မရောက် သိရှိလိုပါသည် ခင်ဗျား။

တစ်ဖန် နိုင်ငံရေးဆုငွေ (အရပ်အခေါ်

ဂရယ်ဂျူတီကြေး)ချီးမြှင့်ရာတွင်လည်း အငြိမ်းစား ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ၏ ခံစားခွင့်မှာ သိန်းပေါင်း (၂၃၀၀)ဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုကိစ္စ သည် ကောလာဟလလား၊ တကယ်လား သိလိုပါသည်။ တကယ်ဖြစ်ပါက Gratuity ကြေး သိန်း (၂၃၀၀) ရအောင် တွက်လိုက်သော တွက်နည်းစနစ်ကို သိလိုပါသည်။

သာမန်အားဖြင့် ဝန်ထမ်းများ အငြိမ်းစားယူသောအခါ Gratuity (ခေါ်) လုပ်သက်ခံစားခွင့် တွက်ချက်သော ပုံသေနည်းမှာ ကျွန်တော် သိသလောက် အောက်ပါအတိုင်း တစ်နိုင်ငံလုံး တွက် ကြပါသည်။

အငြိမ်းစားမယူမီ နောက်ဆုံးရခဲ့သော လစာ ၇ လုပ်သက် + (၂) ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းဖြင့် တွက်ချက်ပါက ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ၏ လုပ်သက်ကို (၄၅) နှစ်ဖြင့်စဉ်းစား ဤ တွက်ချက်လျှင် သူ၏ မူရင်းလစာမှာ တစ်လလျှင် သိန်း (၁၀၀) ရှိပါမှ ဂရယ်ဂျူတီကြေး သိန်း (၂၃၀၀) ခန့် ရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ၏ မူရင်းလစာမှာ တစ်လ သိန်း (၁၀၀)လား၊ ထိုသို့ သိန်း (၁၀၀) လစာရခဲ့လျှင် ပင်စင်ကျတော့ ဘယ်လိုလုပ် တစ်လ သိန်း (၁၀၀) ဖြစ်သွားသလဲ မရှင်းပေ။

ပင်စင်တွက်နည်းမှာ နောက်ဆုံးရလစာကို လုပ်သက်နှင့်မြှောက်ပြီး တပ်မတော်သားဆို လျှင် (၅၀)နှင့် စားရပါသည်။ အရပ်ဘက်ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် (၇၀)နှင့်စားရပါသည်။ တစ်လလျှင် ယခင်က လစာ သိန်း (၁၀၀) ရခဲ့လျှင်တော့ လုပ်သက် (၄၅)နှစ်နှင့်မြှောက်ကာ (၅၀)နှင့်စားလိုက် သောအခါ သိန်း (၉၀) ရပါသည်။

တွက်နည်းတွင် တပ်မတော်သားများအတွက် မူရင်းလစာနှင့်အတူ အရည်အချင်း လစာ၊ နှစ်တိုး၊ အိမ်ငှားခများပါ ထပ်ထည့်လေ့ရှိရာ ဤသိန်း (၉၀)မှ သိန်း (၁၀၀) ရသွားသည်ဆို လျှင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး သန်းရွှေ၏ ပင်စင်မယူမီက လစာမှာ တစ်လလျှင် သိန်း (၁၀၀) ဖြစ်ခဲ့လျှင်တော့ ပင်စင်ကြေး သိန်း (၁၀၀) ဆိုတာရော၊ လုပ်သက်ခံစားခွင့် (Gratuity) သိန်း (၂၃၀၀) ဆိုတာရော စာရင်းကိုင်ပါသည်။

သို့သော် ပြဿနာမှာ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးကို ယခင်က လစာဘယ်လောက်ယူခဲ့ပါသည်ဟု နိုင်ငံတော် ပြည်သူများကို တစ်ခါမှ လူရာသွင်း၍ မကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သိလိုသည်မှာ ပြည်ခိုင်ဖြိုးအသင်းကြီး၏ မူလတည်ထောင်သူ နာယကကြီး ဦးသန်းရွှေ၏ ပင်စင်မယူခင်က ခံစားခဲ့သော တရားဝင်လစာသည် တစ်လလျှင် သိန်း (၁၀၀) ကျပ် ဟုတ်၊ မဟုတ် သိလိုပါသည်။ မဟုတ်ခဲ့လျှင် ပင်စင်နှင့် ဂရယ်ဂျူတီကြေးကို မည် သည့်တွက်နည်းဖြင့် တွက်လိုက်သလဲဆိုတာ သိလိုပါသည်။ ဟုတ်ခဲ့လျှင် လုပ်ခလစာ တစ်လလျှင် ကျပ်သောင်းဂဏန်းဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံး နှစ်ပေါင်းများစွာ ပင်ပန်းဆင်းရဲနေချိန်တွင် ဤမျှများသော လစာကို မည်သည့်အချိုးချ လစာစနစ်ဖြင့် ရယူခဲ့သလဲ သိလိုပါသည်။

နောက်တစ်ခု သိလိုသည်မှာ ပြည်ခိုင်ဖြိုးဥက္ကဋ္ဌဟောင်းနှင့် ဥက္ကဋ္ဌသစ်၏ ပင်စင်လစာအ ကြောင်းဖြစ်သည်။ တပ်မတော်ပင်စင်လစာအဖြစ် ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီဥက္ကဋ္ဌဟောင်း လက်ရှိနိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်သည် တစ်လ ကျပ်သိန်း (၅၀) ပင်စင်ရသည်ဟု သိရပါသည်။

လက်ရှိ ပါတီဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယကလည်းဖြစ်သူ သူရဦးရွှေ မန်းသည်လည်း ပင်စင်လစာ သိန်း (၅၀)၊ ဦးရွှေမန်းက ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌရာထူးအတွက် လစာ တစ်လလျှင် (၃၅) သိန်း ရနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်သိလိုသည်မှာ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ

ဥက္ကဋ္ဌဟောင်းနှင့် လက်ရှိဥက္ကဋ္ဌ သစ်တို့သည် လက်ရှိရာထူးအတွက်လည်း လစာယူသည်။ တပ်မတော်ပင်စင်အတွက်လည်း သိန်း (၅၀)၊ (၃၅)သိန်း စသည်ဖြင့် နှစ်ပြန်နှစ်လဲ ယူနေကြပါသလား။ လစာတစ်မျိုးတည်းပဲ ယူပါသလား၊ လစာနှစ်မျိုးကို တစ်ပြိုင်တည်း ရယူခံစားနေကြပါလျှင် တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာကို ထိုသို့ရယူခံစားခြင်း မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ပါရဲ့လားဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ထပ်မေးခွန်းမှာ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် မဲဆွယ်စည်းရုံးစဉ်ကာလနှင့် သက်ဆိုင် သည်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ပြည်သူလူထုကို ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီက လမ်းများခင်းပေးခြင်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သိလိုသည်မှာ ထိုသို့ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုအဖြစ်ခင်းပေးသော ကွန်ကရစ်လမ်းများ သည် နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာငွေဖြင့် ခင်းပေးသည်လော၊ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ခင်းပေး တာလား သိလိုရင်း ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာဖြင့် ခင်းပေးသည်ဆိုပါက နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာကို နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခု၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုအတွက် သုံးခွင့် ရှိ၊ မရှိ သိလိုပါသည်။

ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ၏ ကိုယ်ပိုင်ရန်ပုံငွေဖြင့် စေတနာသက်သက် ခင်းပေးခဲ့သည်ဟုဆိုလျှင် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

တစ်ခု ထပ်မေးချင်သည်မှာ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီနှင့် ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသည် ဘီလပ်မြေပိုင်ခွင့်တစ်ခုကို နှစ်ဖွဲ့အတူ မျှသုံးပါသလား၊ နှစ်ဖွဲ့ ပူးတွဲ၍ ပိုင်ဆိုင်ပါသလားဟု သိချင်စိတ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်နေထိုင်သော မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (ဆ)ရပ်ကွက် အတွင်းမှ လမ်းတစ်လမ်းကို

ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီမှ မဲဆွယ်သည့်အနေဖြင့် ကွန်ကရစ်လမ်းခင်းပေးပါ သည်။
ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီမှ ခင်းပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအနေဖြင့်
လမ်းထဲမှလူငယ်များ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီသို့ ဝင်ကြရပါသည်။ ပါတီတံဆိပ်ပါသော
တီရှပ်အကျ..များ ဝတ်ကြရပါသည်။ လမ်းခင်းရန်အတွက်
ဘိလပ်မြေထုတ်သောအခါ ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲမှ လူဆယ်ဦးခန့် သူတို့ခေါ်
သောကားဖြင့် လိုက်သွားရပါသည်။ ဘိလပ်မြေသွားထုတ်ရသော ဂိုဒေါင်မှာ
ရန်ကုန်မြို့တော်စည် ပင်သာယာရေးကော်မတီမှ ပိုင်ဆိုင်သော အစိုးရဌာနဆိုင်ရာ
ဂိုဒေါင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ယနေ့အထိ မရှင်းသည်မှာ ကျွန်တော်တို့လမ်းကို
ကွန်ကရစ်ခင်းပေးသူ ကျေးဇူးရှင်မှာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်လား၊
ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီလား ဆိုသည်မှာ သဲသဲကွဲကွဲ
မဆုံးဖြတ်တတ်ပါ။

နောက်ထပ် မသဲကွဲသောအချက်တစ်ခုကိုလည်း တစ်လက်စတည်း
မေးပါရစေ။

ကျွန်တော်သည် ဧည့်လမ်းညွှန်အဖြစ် ပုဂံဒေသဘက်သို့ သွားသောအခါ
အညာဒေသ၊ အထူးသဖြင့် ကျောက်ပန်းတောင်းနှင့် ညောင်ဦးကြား ရွာအချို့တွင်
ပြည်ခိုင်ဖြိုးရွာဟူသော ကျောက်စာတိုင်လိုလို၊ ကမ္ဗည်းမော်ကွန်းလိုလို
ဆိုင်းဘုတ်များကို ရွာထိပ်ကားလမ်းနံဘေး လူမြင် သာသောနေရာများတွင်
မကြာခဏတွေ့ရပါသည်။ ပြည်ခိုင်ဖြိုးသည် နိုင်ငံရေးပါတီအဖြစ် အသွင်
မကူးပြောင်းမီ ပြည်ခိုင်ဖြိုးအသင်းကြီးအဖြစ်ရှိစဉ်က နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာငွေဖြင့် ရွာကို
ကူညီခဲ့သဖြင့် ပြည်ခိုင်ဖြိုးရွာဟု ဂုဏ်ဖော်ကာ ကျောက်တိုင်စိုက်ထူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
သို့သော် ပြည်ခိုင်ဖြိုးသည် နာမည်၊ တံဆိပ်၊ ဆောင်ပုဒ်မပြောင်းဘဲ
ပြည်ခိုင်ဖြိုးအမည်ဖြင့်ပင် နိုင်ငံရေးပါတီအဖြစ် ကူးပြောင်း ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်ရာ
အရင်ခေတ်က နိုင်ငံတော်ပိုင် ပြည်သူ့ငွေဖြင့် ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့သော ကျေး ရွာ

တစ်ရွာ၏ အမည်ကို ယခုအခါ နိုင်ငံရေးပါတီဖြစ်နေသော ပါတီအမည်ဖြင့် ပြည်ခိုင်ဖြိုးရွာဟု ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်ရေးထိုးထားခြင်းမှာ နိုင်ငံတော်ငွေဖြင့် ပါတီအတွက် မဲဆွယ်နေခြင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဤကိစ္စသည် ရွေးကောက်ပွဲဥပဒေဖြင့် ညီညွတ်၏ မညီညွတ်၏ ကို သိလိုပါသည်။

နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် ဥက္ကဋ္ဌ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးတင်အေး(ငြိမ်း) အကြောင်းကို မေးမြန်းလိုပါသည်။

ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟောင်း ဦးတင်အေးသည် မူလက ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီဝင်တစ်ယောက်သာမက ပါတီထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် မနုလေးတိုင်း၊ တံတားဦးမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်မဲဆန္ဒနယ်တွင် ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီကို ကိုယ်စားပြု၍ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ လွှတ်တော်အမတ်ဖြစ်ပြီးခါ မှ သမ္မတကြီးတာဝန်ပေးခန့်အပ်၍ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသူဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သိလိုသည်မှာ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်အေးသည် ယခုလက်ရှိ တွင် ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီဝင် ဖြစ်နေသေးပါလား၊ ပါတီမှ တရားဝင်နုတ်ထွက်လိုက်ပြီလား သိလိုပါ သည်။ ပါတီဝင်ဖြစ်နေသေးလျှင် ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌရာထူးယူထားသူသည် နိုင်ငံရေး ပါတီတစ်ခုခု၏ ပါတီဝင်ဖြစ်နေ၍ ရ၊ မရ သိလိုပါသည်။ ပါတီမှနုတ်ထွက်ပြီးဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် သမ္မတကြီးဦးသိန်းစိန်သည် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပခရီးစဉ်များတွင် ဦးတင်အေးကို မကြာခဏခေါ်ယူ လိုက်ပါစေခြင်းသည် ကြံ့ခိုင်ရေးပါတီဝင်အချင်းချင်းမို့ ခေါ်သွားသည်လား၊ တပ်မတော် D.S.A အ ပတ်စဉ် (၉) ကျောင်းဆင်းဖက်ချင်းမို့ မျက်နှာသာပေးကာ ခေါ်သွားသည်လား သိလိုပါသည်။

ထိုသို့ တစ်ပါတီတည်းမှ တက်လာသူ သမ္မတနှင့် ရွေးကောက်ပွဲခိုင်လူကြီးလုပ်မည့် သူတို့ ရင်းနှီးလွန်းနေခြင်းသည်

နောင်ရွေးကောက်ပွဲများတွင် ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီ အသာစီးရစေရန် အားသာချက် ဖြစ်၊
မဖြစ် သိလိုပါသည်။

တစ်ဖန် ဦးတင်အေးက ၂၀၁၂ ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲ
မဲဆွယ်စည်းရုံးစဉ် ကာလများတွင် အတိုက်အခံပါတီကြီးတစ်ခုမှ ပါတီဝင်အချို့သည်
ကြယ်ငါးပွင့်အလံများကို ကိုင်ဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့် အလံတော်ဥပဒေအရ အရေးယူ၍
ရသည်။ ကန့်ကွက်သူရှိလျှင် အရှုံးပေးပစ်မည်ဟု ပုသိမ်ခရီးစဉ် တွင်
မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ သတိရ၍ မေးလိုသည်မှာ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်
ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီ ညီလာခံကြီး တွင် တည်ဆဲ သုံးရောင်ခြယ် နိုင်ငံတော်အလံကို
ပြောင်းပြန်ဇောက်ထိုး လွှင့်ထူခဲ့ခြင်းကို အလံ တော်ဥပဒေအရ အရေးယူ၍ ရ၊ မရ၊
ပါတီမှ အရေးယူခဲ့ခြင်း ရှိ၊ မရှိ သိလိုပါသည်။

ကျွန်တော်သိလိုသောအကြောင်းအရာမြောက်မြားစွာရှိပါသေးသည်။
(ဥပမာ-အစိုးရအဖွဲ့ ဝင် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များနှင့် လွှတ်တော်အမတ်များ၏
ပိုင်ဆိုင်မှုဓနဥစ္စာ ထုတ်ဖော်ကြေညာရေး အဆိုကို ဘာကြောင့် လွှတ်တော်တွင်
ပြည်ခိုင်ဖြိုးအမတ်များကန့်ကွက်ကြသည်။ White Card ကိုင်ထားသော
နိုင်ငံသားမဟုတ်သူ ဘင်္ဂါလီများ မဲပေးခွင့်၊ ပါတီထောင်ခွင့်ပြုထားခြင်းကို လာမည့်
၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဘယ်လိုသဘောထားသည် စသည်ဖြင့်) သို့သော်
အလုပ်မအားသည့် ကြားထဲမှ လူကြီးများ ခေါင်းခြောက်မည်စိုးသောကြောင့်
ဤမျှသာ မေးခွန်းမေးလိုက်ပါသည်။ တကယ် မရှင်း၍ မေးခြင်းဖြစ်၍
ရိုင်းတာပါခဲ့လျှင် ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သိလိုသည်များကို တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန်
မြန်မြန်ဆန်ဆန် သိရသည်နှင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း
ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးပါတီသို့ ဝင်ပါမည်။ မိသားစုကို လည်း
ဝင်စေပါမည်။ အခြားသူများကိုလည်း ဝင်ဖို့ တိုက်တွန်းပါမည်။ ကျွန်တော့်အတွက်

ပါတီဝင်

လျှောက်လွှာတစ်စောင် ချန်ထားပေးပါခင်ဗျာ

စောင့်ကြည့်ကျနယ် (၃။၆.၂၀၁၃)

*

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မပါကြေး

လူတွေကလည်း လူတွေပဲဗျ။ ခုတစ်လော

တော်တော်ရောဂါထနေကြတယ်။ တစ်ခါလာ လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊
တစ်ခါလာလည်း ဒို့ဗိုလ်ချုပ်၊ တစ်ခါလာလည်း သခင်အောင်ဆန်း၊ ပြောလိုက်ရတဲ့
အောင်ဆန်း၊ တစ်အောင်တည်း အောင်၊ တစ်ဆန်းတည်း ဆန်းနေကြပုံများ သူ့အ မေ
ဒေါ်စုနဲ့ သူ့အဖေ ဦးဖာတောင် အောင်ဆန်းနာမည်ကို ဒီလောက်တမ်းတပါမလားလို့
ထင်ရ သဗျ။

စာအုပ်တွေကလည်း ထွက်သလားမမေးနဲ့၊ ငါတို့ ဗိုလ်ချုပ်
ဘာတွေလုပ်နေသလဲတဲ့၊ ဘာ တွေ လုပ်လုပ်ပေါ့ဗျာ၊ သူတို့အရေး ဘာပါလဲ။
လာပြန်သေးသဗျ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စာပေ လက်ရာများတဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်
မိန့်ခွန်းပေါင်းချုပ်တဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတဲ့။ တစ်ရေးတည်း ရေး၊
တစ်ထုတ်တည်းထုတ်နေကြပုံများ မြန်မာပြည်က စာရေးဆရာတွေဟာ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်းကလွဲရင် တခြားအကြောင်း ရေးစရာ
ဉာဏ်မထွက်ကြတော့ဘူးလားမသိပါဘူးဗျာ။

ကျုပ်တို့ကတော့ ပြတ်တယ်ဗျာ။ အဘကလွဲရင် ဖွဲ့နဲ့ဆန်ကွဲဗျ။
စစ်သားချင်းအတူတူ ဗိုလ်ချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ် လုပ်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲဗျ။ တကယ်ဆို
ဟို ဗိုလ်ချုပ်အဆင့်ပဲ ရှိတာ။ ကျုပ်အဘ တွေ၊ အဘကြီးတွေက
ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ၊ ဗိုလ်ချုပ် ဟိုသင်းကြီးတွေဗျ။
ရာထူးအရဆို ကျုပ်အဘတွေက ကြီးတယ်။ တကယ်လို့များ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမသေဘဲ ဒဏ်ရာတွေသက်သာလို့
ဆေးရုံကဆင်းများလာလို့ကတော့ ကျုပ်အဘတွေနဲ့ တွေ့ရင် ဗိုလ်ချုပ်အဆင့်သာ

ရှိသေးတဲ့ အောင်ဆန်းဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ၊ ဟိုသင်းကြီးတွေဖြစ်နေတဲ့ ကျုပ်တို့အဘကြီး တွေကို သတိဆွဲပြီး အလေးပြုရမှာဗျ။ တပ်မတော်မှာ ရာထူးက အဓိကပဲလေ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ် လား။

ကျုပ်တို့ အဘ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ပြောဖူးတယ်ဗျ။ အာဇာနည်နေ့ဆိုတဲ့ ဇူလိုင် (၁၉)ရက်နေ့ မှာပေါ့။ အဘပြောတာက ဟေ့ကောင်တဲ့ အာဇာနည်နေ့ဆိုတာ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူးကွာတဲ့။ တကယ်တော့ ဂဠုန်ဦးစောရဲ့ အဖွဲ့နဲ့ အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေ ဆော်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရန်ပွဲပဲကွာတဲ့။ ပြည်သူ့ရဲဘော်က ဆော်တာနေရာမကျတော့ ဦးစောက မသေဘူးကွ။ မျက်စိမှာလည်း သေနတ်ဒဏ်ရာရသွားသကွ။ ဦးစောက ပြန်လုပ်ကြံတော့ အောင်ဆန်းတို့ညံ့တာကြောင့် ခံလိုက်ရတာ ကွ။ အဲဒါကို အာဇာနည်နေ့လေး ဘာလေး လုပ်နေတာကွ၊ ဘာမှအဓိပ္ပာယ် ရှိတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်ဘူးတဲ့။

ကြည့်စမ်း၊ ကျုပ်အဘကြီးဟာ ဘယ်လောက် သမိုင်းအမြင်ရှင်းသလဲ။ ဒီလို ယထာဘူတ ကျတဲ့ အမြင်မျိုး မြန်မာပြည်မှာ ဘယ်သမိုင်းဆရာက သိလို့လဲ။ ဒေါက်တာသန်းထွန်းတို့၊ ဦးဖိုးကျား တို့၊ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းတို့တောင် ဒါမျိုးမစဉ်းစားဖူးဘူးမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အဘကြီး ဟာ အလွန်တော်ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကို ရှင်းပြနေရတာ ပဲ။

အဘကြီးက ပြောသေးတယ်၊ ဟေ့ကောင်တွေတဲ့၊ လူတွေက အောင်ဆန်းဆင်းရဲတာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွေမရှိတာကိုဘဲ ချီးကျူးနေကြတယ်တဲ့၊ တကယ်တော့ ဒီကောင်က အတာ နံတာကွ၊ ငါကတော့ လူရည်လည်သမို့ ရာထူးနဲ့အညီ စီးပွားဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဆွစ်ဇာလန် ဘဏ်မှာ ဒေါ်လာတွေ လျှို့ဝှက်စုဆောင်းထားနိုင်တယ်။ ဆယ်သက်စားမကုန်အောင် ချမ်းသာတယ်။ မင်းတို့ အောင်ဆန်းက ငါ့လောက် အကွက်မှ မမြင်ဘဲကွတဲ့။ အဘဟာ ဒီလိုတော်တာပါ။

အခုတော့ လူတွေက မသိတော့ အောင်ဆန်းမှ အောင်ဆန်းဖြစ်နေတာ ရင်နာသဗျာ။ တကယ်ဆို ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးမှာ အားလုံးတိုက်ခဲ့ကြတာဗျ။ သူတစ်ယောက်တည်း ထင်ပေါ်တာ ဘယ်ကောင်းမလဲဗျာ။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဆိုလည်း လူသုံးဆယ်တောင်ရှိတာ၊ သူတစ်ယောက်တည်း စစ်တပ် ဘယ်ဖွဲ့လို့ ရမလဲဗျ။ ဒါကိုပဲ သူက နေရာကောင်းသမျှ နာမည်ယူနေတာတော့ တစ်ဆိတ် လွန်လွန်းပါရဲ့ဗျာ။

ကဲ - အဲဒါတွေ ထားတော့၊ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တာတွေပဲ ပြောတော့မယ်။ လူတွေက ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်နေတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုက လူ လည်လုပ် အမြတ်ထုတ်သဗျ။ ၂၀၁၀ ကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲများမှာ ကိုယ့်ပါတီကိုယ် မဲဆွယ်စည်း ရုံးရင် အဲဒီ ပါတီက ဝင်အရွေးခံမယ့် ကိုယ်စားလှယ်လောင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံနဲ့ ကြော်ငြာမဲဆွယ်ပေါ့ဗျ။ ကျုပ်ကတော့ ဒီမုန့်ပါတီက မောင်ဖြူ ဖြစ်ပါတယ်။ ရမ်းဂွတ်ပါတီက ဘူးလက်မြင့်ဖေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပါ တော့မယ်။ ဒီလို လုပ်မှပေါ့ဗျ။

ခုတော့ဗျာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနဲ့ ကိုယ့်ဓာတ်ပုံကိုယ် မတင်ဘဲ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပုံရော။ သူ့သမီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပုံရော သုံးပြီး ဝင်ပြိုင်တော့ ကျုပ်တို့ ခွေးဖြစ်ပြီပေါ့ဗျ။ လူတွေက ကျုပ်တို့ကို ဘယ်မဲထည့်တော့မလဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမျက်နှာနဲ့ သူတို့ပါတီကိုပဲ မဲထည့်တော့ မှာပေါ့။ ဒါ တကယ်တော့ ပြည်သူလူထုကို တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ မဲလိမ်ယူတာ၊ နားလှည့် ပါးရိုက်တာဗျ။

တကယ်ဆို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက သေပြီဗျ။ သေပြီးသားလူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မြန်မာပြည်ကြီးကို ကယ်တင်နိုင်မှာလဲဗျာ။ အဲဒါကို သိသိကြီးနဲ့ ဒီမုန့်ပါတီကလူတွေ ပြောင်လိမ်တာဗျ။ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်က လူကြီးကို ကျုပ်တို့အဘတွေ သွားပြောမယ်လို့တော့ ကြားတယ်။

ဪ - အဆင်ပြေပါ့မလား ဟုတ်စ။ ခင်ဗျားကလည်း အရန်ကောဗျာ။

သူတို့က တပ်မတော်မှာ အစ်ကိုကြီး၊ ညီလေးဆိုပြီး ပုလင်းတူ ဘူးဆို နေလာခဲ့တာဗျ။ ညနေဘက် ဂေါက်ရိုက်ရင်း တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ် တစ်ခွန်းလောက် ပြောလိုက်ရင် ရပါတယ်ဗျ။ ကြော်ငြာချက်တွေ ထုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ပုံ မသုံးရတို့၊ မဆိုင်သူ မဲမဆွယ်ရတို့။ စောင့်သာ ကြည့်ကြပါ။

လူတွေက နေမြင့်လေ အရူးရင့်လေ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လုပ်ကြ တာကို ရုပ်ရှင်လောကက ကောင်တွေကလည်း သောက်မှန်းကမ်းမှန်း နားမလည်ဘဲ ဝင်ပါကြသေး တယ်။ အရင် ကျုပ်တို့စစ်အစိုးရလက်ထက်တုန်းက ဒီလူတွေပဲ ဒီမိုကရေစီ မကောင်းကြောင်း၊ ၈၈ အရေးအခင်းဟာ မင်းမဲ့စရိုက် ဆူပူခေါင်းဖြတ်ပွဲကြီး၊ သမိုင်းရေစီး လှိုင်းကြီးလေထန် ဖြစ်ရပ်မှန်

ဘာညာနဲ့ အရေးအခင်းကို နှစ်ပြားမတန်အောင် ဖက်ခွက်စားညဏ်နဲ့ ငိုကြယိုကြ နှာရည် တွေထွက်အောင် သရုပ်ဆောင်ကြ၊ ဒေါ်စုကို ရှုတ်ချကြ၊ ကျောင်းသားတွေကို နာမည်ဖျက်ကြ၊ တိုက်ခန်းတွေ၊ ဆုငွေတွေ၊ ချီးမြှင့်ငွေတွေ၊ အခွင့်အရေးတွေ၊ အကယ်ဒမီတွေ ရသလောက် လက် ကုန်နှိုက်ယူသွားကြတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဒါရိုက်တာတွေပဲ အခု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရုပ် ရှင်မှာ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ပါပါရစေဖြစ်ကုန်ကြပြန်ရော။

ကျုပ်တော့ လူတွေကို လုံးလုံးနားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ပြုစုပျိုးထောင်ပေးလိုက်တဲ့ ခရိနီတွေကပါ အခုတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်နေကြတာ ကျုပ်အမြင်အကတ် ဆုံးပဲ။ အရင်ကဆို ဒီကောင်တွေဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ ပလဲနံ့ပသင့်နေတုန်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတဲ့ နာမည် ကြားတာနဲ့ တီကောင်ကို ဆားနဲ့တို့သလို ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကောင်တွေ။ အောင်ဆန်းစုကြည်ဆိုတဲ့ နာမည်ကြားတာနဲ့ နားနှစ်ဖက် ပိတ်ထားတဲ့ကောင်တွေဗျ။ အခုမှ အစ်မကြီး၊ အစ်မကြီးဖြစ်နေတာ အဘက သိပ်စိတ်ဆိုးတာပေါ့ဗျ။ ဒီကောင်တွေဟာ ယုံရတဲ့ကောင်တွေ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒီနေ့

စစ် တပ်က အာဏာကိုသိမ်းကြည့်၊ မနက်ဖြန်ကျ ကျုပ်တို့
ခြေထောက်ပြေးဖက်မယ့်ကောင်တွေ။

အဲဒီ တော့ ဖြစ်ပုံက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်း ရုပ်ရှင်တောင်
ရိုက်ဦးမတဲ့။ သူတို့ရုပ် ရှင်က ဆရာများ သားသေ၊ ငါးသိုင်းများ ဟင်းဟုံ ဆိုသလိုပဲ
လူတွေအများကြီးစုပြီး ဝေလေလေ လုပ်လိုက်၊ အစည်းအဝေးတွေထိုင်လိုက်ကြနဲ့
ဘာမှလည်း မည်မည်ရရ ဖြစ်မလာဘူး။ ဇာတ်ညွှန်း ကလည်း
မြန်မာပညာရှင်သုံးယောက် ရေးထားတဲ့ဟာကို နိုင်ငံခြားပညာရှင်က မကြိုက်လို့
အသစ် ပြန်ရေးရဦးမတဲ့။ ဒါရိုက်တာကလည်း သူရိုက်မလို့၊ ငါရိုက်မလို့နဲ့
အခုနောက်ဆုံးတော့ ခရမ်းချဉ် သီး၊ ဇာတ်ကားရိုက်တဲ့ ဒါရိုက်တာနဲ့ပဲ
ရိုက်တော့မတဲ့။ ၂၀၁၅ ကျမှ ဇာတ်ညွှန်းမဟာကြီးက အသစ် ပြန်ရေးလို့ ပြီးမတဲ့။

ကျုပ်ကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနေရာက ဝင်သရုပ်ဆောင်မယ်ဆိုတဲ့
မြန်မာ့လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမားလေး ကျော်ကျော်မျိုးကိုပဲ သနားတယ်။
ကျော်ကျော်မျိုးရေ၊ မင်းတော့ လူပေါင်းမှားလို့ ငါးပါးမှောက်ပြီလို့ ပြောရမယ်။
ကြည့်လေဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပိုးထမိတာ အခုအထိ လည်း ဘာမှ
မည်မည်ရရမဖြစ်။ မြန်မာ့လက်ရွေးစင်ဘောလုံးအသင်းမှာလည်း မပါရ၊
တစ်လဆယ် သိန်း၊ ဆယ့်ငါးသိန်းရနေတဲ့ မြန်မာနေရှင်နယ်လိဂ်
ကလပ်အသင်းမှာလည်း မကစားရနဲ့ အသက်တွေသာ ကြီးသွားပြီး
တကယ်ရိုက်ချိန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအဖေနေရာကပဲ ပါရတော့မယ့် ကိန်းဗျ။

ကျုပ်တို့ အဘကြီးကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ အောင်ဆန်းတို့အဖွဲ့
လက်နှေးနေစဉ်မှာ သူ့ အကြောင်းကို ရုပ်ရှင်အမြန်ရိုက်မှာဗျ။ ယူပရိုင်းနားနဲ့
ခပ်ဆင်ဆင် ကတုံးမင်းသားအကူအညီနဲ့ရိုက်မှာ။ ကတုံးကလည်း အပြောင်းအလဲ
မြန်သားဗျ။ ကျုပ်တို့ အဘအကြောင်းပဲ ရိုက်တော့မယ်တဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ရုပ်ရှင်အဖွဲ့မှာ သူမပါတော့ဘူးတဲ့။ အမြင်မှန်ရသွားတာပေါ့ဗျာ။ အဘရဲ့
မေတ္တာစွမ်းအားတွေပေါ့။

တကယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့
ခြေရာလက်ရာတွေကို အားလုံးကွယ်ပျောက်သွားစေချင်တာဗျ။ ဒါကြောင့်
ငွေစက္ကူတွေပေါ်က ဗိုလ်ချုပ်ဓာတ်ပုံတွေကို သခင် ဖိုးလှကြီးတို့၊ ဆရာစံတို့ပုံတွေနဲ့
အစားထိုးခဲ့တယ်။ သိပ်မဟန်တော့ တိရစ္ဆာန်ပုံနဲ့ ပြောင်းလိုက်တာ ဗျာ၊
ဘာပြောချင်သေးလဲ။ အာဇာနည်နေ့ဆိုတာလည်း မတတ်သာလို့
ကျင်းပပေးလိုက်ပြီး အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးတွေ မတက်တော့ဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်တွေ
မတက်တော့ဘူး၊ မြို့တော်ဝန်အဆင့်လောက် နဲ့ပဲ လွှဲထားလိုက်တော့တယ်။

တတ်နိုင်ရင် ကျုပ်တို့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးကို ခြေသွေ့ဈေး၊
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လမ်းကို ချိုကုပ်ဒူးကြီးလမ်းလို့ ပြောင်းချင်တာ၊
ချက်ချင်းကြီးကျ မကောင်းတတ်သေးလို့၊ နောက် ကျမှ ပြောင်းဖို့ လွှတ်တော်မှာ
အဆိုတင်ဦးမယ်။ အောင်ဆန်းကွင်းကိုလည်း ကေသရာဇာကွင်းလို့
နာမည်ပြောင်းရင် ကောင်းမယ်လို့ အဘကို ပြောရဦးမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့
ပတ်သက်ရင် ဘာဆို ဘာမှမကြားချင်ဘူးဗျာ။ တတ်နိုင်ရင် နတ်မောက်မြို့ကိုတောင်
သမီးကလေးကျေးရွာလိုမျိုး ကျူးကျော်ဆိုပြီး လုပ်ပစ်ချင်တာ။

အဲဒီ လောက် မုန်းတဲ့ အောင်ဆန်းဗျာ တစ်နေ့တော့ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ
ဗြုန်းဆို ပေါ်လာပါ ကောလားဗျ။ အဘတို့ရော၊ ကျုပ်တို့ရော ကြောက်ကြောက်နဲ့
အံ့သြပြီး ကြည့်နေကြတာပေါ့ဗျာ။ ပြောလိုက်တဲ့ မိန့်ခွန်းကလည်း သူ့ထုံးစံတိုင်း
ဖာနိုင်ငံဖြစ်သွားမယ်တို့ ဘာတို့ စုံနေတာပဲ။ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့လည်း ကြောက်လို့
တုန်နေတာပေါ့။ နောက်မှ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ဟားငါးကောင်ဟာသအဖွဲ့က
လူရွှင်တော် ပြည်ကျော်ဆိုတဲ့ ကန်းမသား ဖြစ်နေတာကိုး။ ကျုပ်တို့ဟာ
စိတ်ဆိုးလိုက်တာဗျ။ တကယ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပြန်လာပြီမှတ်လို့
ကျုပ်တို့တောင် အားလုံးထွက်ပြေးကြတော့မလို့ဗျ။

မနေ့ကလည်း ကျုပ်နဲ့အဘ ရန်ကုန်ဘားလမ်းဘက်မှာ
လမ်းလျှောက်လာတုန်းဗျာ လူတစ် ယောက်က နောက်ကျောပေးထားတာ

လောင်းကုတ်အကျ...ကြီး ဝတ်လို့ဗျ။ အမယ်လေး ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းပါဗျဆိုပြီး ကျုပ်တို့ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် ထွက်ပြေးကြမလို့ရှိတုန်း ဗြုန်းဆို ဟိုလူ က ဒီဘက်လှည့်လိုက်တော့မှ ကုလားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသဗျ။

အဲဒါသာ ကြည့်တော့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဓာတ်ပုံတွေကို မြန်မြန်သာဖယ်လိုက်ကြပါ တော့။ မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့ နှလုံးရောဂါရပြီး သေလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့တွေက ဗိုလ်ချုပ်ကို လူမပြော နဲ့ လောင်းကုတ်အကျ...အရှည်ကြီး မြင်တာနဲ့တင် ကြောက်နေတုန်း။

စောင့်ကြည့်ဂျာနယ် (၆.၅.၂၀၁၄)

*

လူထုခေါင်းဆောင်ဆိုသည်မှာ

၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ၏ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် ဖြစ်သည်။

ပြည်ခရိုင်၊ ပန်းတောင်းမြို့ နယ်၊ ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌ ဦးထွန်းရွှေသည် လက်မှနာရီကိုကြည့်၍ ပန်းတောင်းကမ်းနားလမ်းဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ခရီးနှင့်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် မိမိမပါမလား၊ နောက်များကျနေပြီလားဟု စိုးရိမ် နေမိသည်။ သူနှင့်အတူပါလာသော ရပ်မိရပ်ဖအချို့ကိုပင် စောင့်ရတာ စိတ်မရှည်ချင်။ သူတို့လမ်း လျှောက်တာ နှေးလွန်းလှသည်ဟု တွေးနေမိသည်။

ယနေ့သည် ပန်းတောင်းမြို့တွင် နိုင်ငံရေးအရ ထူးခြားသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သည်။ မြန်မာ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးတွင် လှည်းနေလှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် လူထုထောက်ခံမှု အပြည့်ရထား သော ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတစ်ယောက် ရောက်လာမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ကြိုဆိုရန် သူနှင့်တကွ မြို့မိမြို့ဖများသည် ကမ်းနားသို့ ဦးတည် သွားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အိမ်မှာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရေး၊ ကြိုဆိုနေရာချထားရေးများကို စီမံနေရ သဖြင့် အနည်းငယ်နောက်ကျသွားသဖြင့် စိတ်လောနေရခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ပြည်မြို့မှ မော်တော်ဖြင့် ရောက်လာမည်ဟု သတင်းရထား၏ ။ ဗိုလ်ချုပ် တရားဟောမည့်နေရာကိုလည်း မြို့အစွန် ကွင်းပြင်ကြီးတွင် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလိုက်ပါလာသော မော်တော်သည်

ပန်းတောင်းမြို့ အစွန်တွင် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ နွေရာသီ ရေကျ၍
သောင်ပြင်ကြီး ကျယ်ပြန့်စွာထွန်းနေ သောအခါမို့ ခါတိုင်း
မော်တော်ဆိုက်လေ့ရှိသောနေရာသို့ မော်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို ရောက် အောင်
မပို့နိုင်ပါချေ။ မော်တော်ဆလင်သည် အားတုံ့အားနာဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကိုကြည့်၍ -

“အားနာစရာတော့ ကောင်းနေပါပြီ၊ မော်တော်က ရှေ့ဆက်သွားလို့
မရတော့ဘူး၊ အရိပ် ထဲကပဲ ဦးထွန်းရွှေကို လာကြိုတဲ့အထိ စောင့်ပါဦး ဗိုလ်ချုပ်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မော်တော်ဆလင် ပြောသောစကားများကို
နားထဲသို့ ဝင်ဟန် မတူ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သေသေချာချာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေသည်။

ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ခုကို မှတ်မိဟန်နှင့် -

“ဒီနေရာကို ကျုပ် သိပြီဗျ၊ ဂျပန်ခေတ်တုန်းက တော်လှန်ရေးမှာ
ကျုပ်ရောက်ဖူးတယ်၊ လာခေါ်တဲ့သူ ဘာလို့ ထိုင်စောင့်နေမှာလဲ၊ ကျုပ်ဘာသာ
ကျုပ်သွားနှင့်မယ်၊ လာဟေ့ ဗိုလ်ထွန်းလှ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို အပါးတော်မြဲ
ဗိုလ်ထွန်းလှကို ခေါ်၍ မော်တော် ပေါ်မှဆင်းသွားပြီး
မော်တော်မောင်းသူဘက်လှည့်ကာ -

“ဦးထွန်းရွှေတို့ လာကြိုရင် ကျုပ် သူ့အိမ်ကို ကမ်းနားအတိုင်း
လမ်းလျှောက်သွားပြီလို့ ပြောလိုက်ပါ၊ အိမ်ကပဲ စောင့်မယ်”

သောင်ပြင်ကိုဖြတ်၍ လျှောက်လာကြသော ဦးထွန်းရွှေနှင့်
ပန်းတောင်းမြို့ခံများ မရောက် သေးမီ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဗိုလ်ထွန်းလှတို့သည်
ကမ်းနားပေါ်သို့တက်ကာ လမ်းလျှောက်ထွက်ခွာသွား တော့သည်။

မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ကြာသောအခါမှ လာကြိုသောလူတစ်စု ရောက်လာ၏

“ဗိုလ်ချုပ်က သွားနှင့်ပြီဗျ၊ ဦးထွန်းရွှေအိမ်က စောင့်မယ်တဲ့”

ထိုအချိန်တွင် ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ဖ.ဆ.ပ.လ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးထွန်းရွှေအိမ်မှာ လူအနည်းငယ်ပဲ ရှိသည်။ လူကြီးများက ကမ်းနားမော်တော်ဆိပ်သို့ ဆင်း၍ ဗိုလ်ချုပ်ကို သွားကြိုသည်။ လူငယ်များက ဗိုလ်ချုပ်တရားဟောမည့် တရားဟောစင်မြင့်ဝယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်စရာရှိသည်များကို ဆောင် ရွက်ရန် ထွက်သွားကြသည်။ အိမ်၌ ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစားအချို့နှင့် ဦးထွန်းရွှေ၏ ညီတော်သူ ဦးတင့်ဆွေပဲ ရှိသည်။

“ဦးထွန်းရွှေ အိမ်လားခင်ဗျ၊ ကျုပ်တို့က ဧည့်သည်တွေပါ”

အိမ်ရှေ့မှရပ်၍ မေးနေသော ဧည့်သည်နှစ်ယောက်ကို မည်သူမည်ဝါတွေမှန်း ဦးတင့်ဆွေ မသိ။ ယခုခေတ်လို ရုပ်မြင်သံကြားလည်း မပေါ်သေး သတင်းစာ စသည်များကလည်း တောနယ်ဘက်သို့ အရောက်အပေါက်နည်းသည်မို့ ဦးတင့်ဆွေသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ကြားဖူးရုံဖြင့် ကြည်ညိုနေသော်လည်း အပြင်တွင် တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးပါချေ။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပန်းတောင်းသို့ ရောက်လာလျှင် ဝေလမင်းသား မြန်မာပြည်လာသလို ဆိုင်းနှင့်ဗုံနှင့် အကနှင့်အခုန် နှင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ကြိုဆိုကြမည်ဟု ထင်မှတ်လျက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုသူကို မျှော်နေ၏ ။

“ထိုင်ကြပါဦးဗျ၊ အစ်ကိုကြီး ဦးထွန်းရွှေက ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို သွားကြိုနေတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ပဲ ထိုင်ချလိုက်သည်။ အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှလည်း ဗိုလ်ချုပ်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏ ။

“ဆာလိုက်တာဗျာ၊ ဘာစားစရာရှိလဲဗျ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက စားစရာတစ်ခုခု တောင်းနေသဖြင့် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးတင့်ဆွေက

“ခက်တာပဲဗျာ၊ စားပွဲပေါ်က ဟာတွေက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့လာရင် ဧည့်ခံဖို့ ပြင်ထား တာဗျာ၊ ကဲပါဗျာ ရော့-ခင်ဗျားတို့စားဖို့ နည်းနည်း ခွဲပေးပါမယ်”

ကျကျနန ပြင်ဆင်ထားသော စားပွဲပေါ်သို့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို မဖိတ်ခေါ်ဘဲ အိမ်ရှင်သည် ကြွေ ရည်သုတ် သံပန်းကန်ပြားနှစ်ချပ်ထဲတွင် ကောက်ညှင်းပေါင်းများကိုထည့်ကာ ဗိုလ်ချုပ်တို့ရှေ့တွင်လာချ။ ထို့နောက် သံဇေယျတစ်ခုဖြင့် ဘူးသီးကြော်၊ ပဲကြော်၊ ပဲနက်ကြော်များကို လာချပေးပြီး ဦး တင့်ဆွေသည် လုပ်စရာအလုပ်များကို ဆက်လုပ်ရင်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ကို မျှော်နေ၏ ။

ကာကီရောင် ယူနီဖောင်းခပ်နွမ်းနွမ်းကို ဝတ်ထားသော လူစိမ်းနှစ်ယောက်သည် ကောက် ညှင်းပေါင်းကို အားရပါးရ ပလုတ်ပလောင်းစားရင်း စကားပြောနေကြရာ သူတို့ပြောသည့်စကားထဲတွင် အင်္ဂလိပ်၊ စက္ကူဖြူစာတမ်း၊ လွတ်လပ်ရေး စသည်ဖြင့် မကြာမကြာ ပါလာသဖြင့် တယ်ကြီးကျယ်တဲ့ ကောင်လေးတွေပါလားဟု ဦးတင့်ဆွေက ပြုံးမိသေးသည်။

မကြာမီ ဦးထွန်းရွှေနှင့် အဖွဲ့သည် ပျာယီးပျာယာ ရောက်လာ၏ ။ အိမ်ထဲသို့ ကမန်းကတန်း ဝင်လာရင်း -

“ဟောဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ရောက်နေပြီ၊ ကြမ်းပေါ်မှာ ထိုင်လို့ပါလား၊ ထပါ ထပါ ကုလားထိုင် ပေါ်ကို ကြွပါ၊ ဒီမှာ စားသောက်စရာ ပြင်ထားပါတယ် ” ဟု အားတုံအားနာ ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါမှ ငချွတ်ကလေးတွေ၊ ချာတိတ်လူစိမ်းတွေဟုထင်နေသော ကောင်လေးမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်နေမှန်း ဦးတင့်ဆွေသည် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ကာ သိသွားခဲ့လေသည်။

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ အခုပဲ စားပြီးပါပြီ။ ကဲ- ကျုပ်တရားဟောသွားရမယ့် နေရာကိုသာ သွားကြစို့ ဦးထွန်းရွှေ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့ကိုအလေးမထားဘဲ
သာမန်ဧည့်သည်တစ်ယောက်လို ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခေါင်းထဲမှာ
လုံးဝမထားဘဲ နိုင်ငံရေးတရားဟောဖို့သာ ပြောနေခြင်းကိုကြည့်၍
ဦးထွန်းရွှေတို့လူစုမှာ အထူးပင် အံ့သြ ကြည်ညိုကြလေသည်။

“ခဏစောင့်ပါ ဗိုလ်ချုပ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကားစီစဉ်ထားပါတယ်”

“အံ့မယ် တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ကားတွေဘာတွေနဲ့ ဒါနဲ့ ကားက
ဘယ်မှာလဲ”

“ကားက လာနေပါပြီ ဗိုလ်ချုပ်၊ ဖောင်နဲ့ သယ်လာပါပြီ၊ ခဏပဲ စောင့်ပါ၊
ရောက်လုပါပြီ”

“ဘာဗျ၊ ကားကို ဖောင်နဲ့ သယ်လာတယ်၊ ဟုတ်စ၊ ဘယ်က ကားမို့လို့
ဖောင်နဲ့ သယ်ရတာ လဲ”

“ဒီလိုပါ ဗိုလ်ချုပ်၊ ပန်းတောင်းမှာ ကားကောင်းကောင်းမရှိတော့
ပြည်မြို့က ကားကို ဖောင်ပေါ်တင်ပြီး သယ်လာရတာ ပါ၊ မကြာပါဘူး
ရောက်တော့မှာပါ”

ဗိုလ်ချုပ်မျက်နှာသည် ရုတ်တရက် ဒေါသဖြင့် နီမြန်းသွား၏ ။
ပထမသော် စီးစရာကား အဆင်သင့်မဖြစ်သဖြင့် စိတ်ဆိုးသွားခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ဦးထွန်းရွှေနှင့် မြို့ခံများ ထင်သေး၏ ။

သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်စိတ်ဆိုးသည်မှာလား ဤသို့ ဖြစ်ပေကြောင်း
ငေါက်ငမ်းပြောဆိုမှ သိရလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့ကို
ကောက်ညှင်းပေါင်းကျွေးထားသော အိမ်ရှင်ရယ်လို့လည်း မထောက်ညှာ။ သူ့ကို
ကားစီးရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်ကိုလည်း ကျေးဇူးမတင်သည့် အပြင် -

“ဒီမှာ ဦးထွန်းရွှေ၊ ခင်ဗျား တော်တော်အသုံးမကျပါလား၊ အခုလို

တစ်တိုင်းပြည်လုံး လူတွေ ဆင်းရဲငတ်ပြတ်နေတဲ့ခေတ်ထဲမှာ ကျုပ်စီးဖို့ ကားတစ်စီးကို ပြည်ကနေ ပန်းတောင်းအထိ မြစ်ကူး ချောင်းခြား ဖောင်နဲ့သယ်လာတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်ရှက်ဖို့ကောင်းသလဲ။ မတော်တဆ ကား မြစ်ထဲ ထိုးကျသွားရင် ဘယ်လောက်ငွေတွေ လျော်ရမလဲ။ ဒီလို ဖားတာမျိုးကို ကျုပ်လုံးလုံးမကြိုက်ဘူး။ ဒီအတွက် ကုန်မယ့်ငွေတွေကို တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် ရန်ပုံငွေထည့် ကြစမ်းပါ။ မရောင်ရာ ဆီမလူးကြပါနဲ့”

ဦးထွန်းရွှေသည် သူ့ကို လူပုံအလယ်တွင် နှစ်ပြားမတန်အောင် ရှုတ်ချပြောဆိုသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို စိတ်မနာရုံမက ထိုင်ပြီး ရှိခိုးဦးချချင်လောက်အောင်ပင် ကြည်ညိုလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များ ဝဲလာပေတော့သည်။

“ဒီကနေ တရားဟောမယ့်နေရာကို ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ ဦးထွန်းရွှေ”
ဟူသော ဗိုလ်ချုပ်အသံကိုကြားမှ သူ့စိတ်ကို အမြန်ထိန်းချုပ်ကာ -
“တစ်မိုင်ခွဲလောက်တော့ ဝေးပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်”

ဟု ကမန်းကတန်း ဖြေလိုက်မိလေသည်။

“တစ်မိုင်ခွဲဆိုတာ ဘာဝေးသလဲဗျာ၊ စစ်အတွင်းက ဒီထက်ဝေးတဲ့နေရာတွေ ကျုပ် လမ်း လျှောက်လာတာပဲ၊ အခုလည်း လမ်းလျှောက်ကြတာပေါ့။ အဆောင်အယောင်တွေ၊ ပကာသနတွေ ကျုပ်မကြိုက်ဘူး။ ကျုပ်လိုချင်တာ လွတ်လပ်ရေးစိတ်ဓာတ်ပဲ၊ ကဲ - ရှေ့က လမ်းပြကြ”

ဟုဆိုကာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဖော့ဦးထုပ်ကိုဆောင်းကာ အိမ်ပေါ်မှ ဖြုန်းဆို ဆင်းသွားသဖြင့် ဖ.ဆ.ပ.လအဖွဲ့ဝင်များနှင့် မြို့ခံများသည် ကပ္ပာကယာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနောက်မှ ပြေးလိုက်ကြရပါကြောင်း။

(ကိုယ်တွေ့ကြုံသူ ဦးရေဖြင့်သို့)

Enovy ဂျာနယ် (၁၈.၇.၂၀၁၄)

*